

POPLACH

autor: Kateřina Lužná

Ne, mami, fakt nemá. Jaký problém? Co vykládáš, prosím tě? Moc dobře, sakra dobře víš, že ne! Vzpomeň si, no jen si vzpomeň, když si narazil tu rezavou fuchtli, měla jsem tehdy nějaký potíže si to přiznat? No vidíš. Potíže měl pak leda on. Já se nerozčiluju, ty mě rozčiluješ!

Tohle je něco jinýho. Já nevím co! Ale nic s ní nemá, akorát spolu dělaj! Ne to, pracujou! Hele mami, jestli mě budeš urážet, tak zavěsím. Jednak fakt nejsem blbá a jednak svýho muže znám o dost líp než ty, která se tu objevíš třikrát do roka na dvacet minut a jenom když není Zbyšek doma.

Vím prostě, jak se chová, když někoho má, a teď se tak nechová. Jak? Normálně. Úplně normálně. Nevzteká se, netráví život v koupelně a nehuláká. Von vždycky, když má špatný svědomí, začne mluvit hrozně nahlas, asi aby ho přeřval.

Hele, myslí si co chceš. Ale jo, máš pravdu, není to u nás jako dřív. Je to lepší. Už se ani moc nevztekám, akorát když někdy telefonuju. Mami, nech toho. Zbyšek dokonce přestal pít. Jo, slyšíš dobře. Žádný věčný panáky ani pařby, akorát sem tam pivo. Jo, možná. Možná tohle je divný.

Mami, vždyť je pořád doma. Z práce mete rovnou sem, čučí na bednu nebo blbne s děckama. V kanclu? Mami, jeho kancelář je open space. To znamená, že všichni sedí pohromadě v jedný velký prosklený haluzně. A okna mají přímo na ulici od podlahy až po strop, to by si mohli rovnou vlézt někam do výkladu.

Hele, není mi deset. No právě, když se chce! A on nechce! Proč, proč. Protože teď chce doma tolik, že... Jinde by moh už leda koukat. Bóže, tak teď zas máme pro změnu období hojnosti, no. V práci? Co máš pořád s tou prací? No, jestli jim tam sypou něco do kafe na zvýšení produktivity a funguje to i doma, klidně si to předplatím.

Hele, mami, na rovinu: kde jsi zas co slyšela? No, od koho? Nikde, napadlo tě to samotnou, jen tak, vnuknutí shůry, jasně. Já vím moc dobře, která slepice tyhle drby dělá, ta koza z recepce, co se v práci nudí víc než ty v důchodu, že jo? Jenom kouká, kde by co vyčuchala, a když nic nenajde, tak to vymyslí.

Ježišmarjá. Ano, má novou kolegyni. Je jí asi pětatřicet, jmenuje se Magdaléna, vypadá úplně normálně, ani misska, ani obluda, vím to, protože jsem ji viděla, vdaná, ještě jednou, mami, je vdaná, děti nemají, předem říkám, že nevím proč, možná se jim prostě nechce. Blondýnka, hezký nohy, malý prsa, konec hlášení.

Fakt si myslím, že spolu nic nemají. Akorát si rozumějí. Jakože mluví, mami, dobře se jim spolu po-ví-dá! Ne, opravdu nežárlím, mluvit Zbyšek může. Jo, dělám si z tebe srandu, nic jinýho mi nezbejvá. Až půjdeš s kamarádkama na kafe, máte další důvod mě drbat - jsem drzá. Celá po tobě.

Hele, mami, jestli to se mnou fakt myslíš dobře, přestaň pomlouvát mého manžela. Akorát se vzteknu, budu pak na všechny protivná a já chci mít doma pohodu, jestli tušíš, co to je. Jo, neděle platí, já nic nezrušila. Jestli chceš, přijď. Ale říkám ti rovnou, povedeš podobný řeči a tenhle oběd bude poslední. Mám jenom jedny nervy. Fajn, tak v neděli. Čau.